

ในพระปรมາṇīไชยพระมหาภักษัติย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๔๒

วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้สั่งยุบพรรคปฏิรูป

นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๒ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งยุบพรรคปฏิรูป โดยมีข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องว่า พรรคปฏิรูปเป็นพรรค การเมืองที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕๒ กำหนดให้พรรคการเมืองซึ่งจดทะเบียนพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และในกรณีที่พรรคการเมืองดังกล่าวพรรคได้ยังมิได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕ คือ ดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองประกาศกำหนดและมีสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา โดยต้องดำเนินการให้ครบถ้วนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใช้บังคับ คือ ภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๑ และต้องแจ้งค่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จัดตั้งสาขาพรรคการเมืองตามมาตรา ๓๐ ซึ่งอย่างชาญภายในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ นอกจากนี้มาตรา ๕๔ ได้กำหนดว่าหากพรรคการเมืองตามมาตรา ๕๒ พรรคได้ไม่ดำเนินการให้ครบถ้วนตามมาตรา ๑๕ ดังกล่าว ให้พรรคการเมืองนั้น เป็นอันยุบไปตามมาตรา ๖๕ และให้นายทะเบียนพรรคการเมืองยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้

มีคำสั่งยุบพรรคการเมืองดังกล่าวตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ปรากฏว่าเมื่อครบกำหนดเวลาตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว พรรครักษาปูมีสมาชิกพรรครับถัว แต่ไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองตามที่กฎหมายกำหนดไว้ นายทะเบียนพรรคการเมืองจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรครักษาปู

ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้รับคำร้องดังกล่าวไว้ดำเนินการและได้ส่งสำเนาคำร้องนั้น ให้พรรครักษาปูทราบและยื่นคำชี้แจง ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งพรรครักษาปูโดยหัวหน้าพรรครักษาปู (นายวิชกรพุฒิ รัตนวิเชียร) ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ มีใจความว่า พรรครักษาปูมีอุปสรรคสาเหตุหลายประการ ไม่อาจดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองได้ทันตามที่กฎหมายกำหนด โดยไม่มีเจตนาหลักเลี่ยงหรือฝ่าฝืนกฎหมายแต่อย่างใด และไม่คัดค้านที่นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรครักษาปู

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาคำร้อง พยานหลักฐานประกอบคำร้องและคำชี้แจงของพรรครักษาปูแล้ว เห็นว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะวินิจฉัยเรื่องนี้ได้ จึงไม่จำเป็นจะต้องรับฟังพยานหลักฐานเพิ่มเติมอีก และเมื่อพิจารณาคำร้อง เอกสารประกอบคำร้องและคำชี้แจงของพรรครักษาปูแล้ว มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

๑. พระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ วรรคสอง ที่ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคการเมือง เป็นการเพิ่มอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ และศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้โดยออกคำสั่งยุบพรรครักษาปูหรือไม่

๒. มีเหตุที่จะต้องสั่งยุบพรรครักษาปูตามคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมืองหรือไม่

สำหรับประเด็นแรก พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้สั่งยุบพรรคมวลชน ว่า กฎหมายที่ให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรครักษาปู เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งตราขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒๘ (๒) ซึ่งได้กล่าวถึงเรื่องการเลิกและการยุบพรรครักษาปูไว้แล้ว แม้จะไม่ระบุไว้อย่างชัดแจ้งว่า การสั่งยุบพรรครักษาปูเป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม อีกทั้งศาลรัฐธรรมนูญก็มีอำนาจยุบพรรครักษาปูตามมาตรา ๖๓ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว จะนับ การที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจสั่งยุบพรรครักษาปูในกรณีอื่นด้วยนั้น จึงมิใช่เป็นการให้อำนาจนอกเหนือจากที่รัฐธรรมนูญกำหนด ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องของนายทะเบียนพรรครักษาปูตามพระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังนี้ จึงวินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจออกคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

ส่วนประเด็นที่ว่ามีเหตุที่จะต้องสั่งยุบพรรคปฎิรูปตามคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมืองหรือไม่ เห็นว่า การที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคปฎิรูปเนื่องจากว่าพรรคปฎิรูปไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งบัญญัติว่า “ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง พรรคการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไปซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดและมีสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา” และมาตรา ๕๒ บัญญัติว่า “ให้พรรคการเมืองซึ่งจดทะเบียนพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และในการณ์ที่พรรคการเมืองดังกล่าวพรรคได้ยังมิได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๕ ให้พรรคการเมืองพรรคนั้นดำเนินการให้ครบถ้วนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ” และมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า “ในการณ์ที่พรรคการเมืองได้ตามมาตรา ๕๒ ไม่ดำเนินการให้ครบถ้วนตามมาตรา ๒๕ ให้พรรคการเมืองนั้นเป็นอันยุบไปตามมาตรา ๖๕ และให้นายทะเบียนดำเนินการตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง” ข้อเท็จจริงตามคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมืองประกอบกับหนังสือชี้แจงของพรรคปฎิรูปฟังได้ว่ามีเหตุตามมาตรา ๖๕ (๕) เกิดขึ้นกับพรรคปฎิรูปตามคำร้องของนายทะเบียนที่จะสั่งยุบพรรคการเมืองดังกล่าวได้

โดยเหตุผลดังได้วินิจฉัยข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงสั่งให้ยุบพรรคปฎิรูป

นายเชาวน์ สายเชื้อ

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายโภคmen กัทรภิรมย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจุนพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

พลโท จุล อติราก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

หน้า ๔
ราชกิจจานุเบกษา

๑๖ เมษายน ๒๕๔๗

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายประเสริฐ นาสกุล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปรีชา เกติมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายมงคล สระภูนันท์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอิสสระ นิติทัณฑ์ปราโมช

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุรุ หวังอ้อมกิตา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ